

Lehtijuttu herätti ajatuksia

Hannes Kulmala

Seura-lehdessä (nro 28. 12.7.2018) on juttu järvemme välittömässä läheisyydessä toimivasta Paijan Tilateurastamosta ja sen yrittäjäpariskunnasta Juha ja Henna Paijasta. He ovat perustaneet Suomen ensimmäisen pihattosikalan Urjalaan. Jutussa käsitellään ansiokkaasti ja laajasti heidän yrityksensä toimintaa ja sen taustalla olevaa ajattelua. Keskeisellä sijalla toiminnassa ovat eläinten hyvinvointi, lähiruoka-ajattelu, tuotannon pitäminen inhimillisissä mittasuhteissa, tuontirehun kuten soijan korvaaminen kotimaisilla rehukasveilla sekä keinolannoitteiden korvaaminen mahdollisuuksien mukaan karjanlannalla ja typensitojakasveilla. Paijat eivät tuomitse luomua tai kasvisruokaa vaan pitävät niitä kuluttajien vaihtoehtoisina valintamahdollisuuksina. Lihan kulutus voisi heidän mielestään vaikka pienentyä nykyisestä kunhan osattaisiin arvostaa laatua määrän ja hinnan sijasta. Tiedän Paijojen suhtautuvan myös järvemme suojelutoimintaan erittäin myönteisesti. Tästä esimerkkinä laskeutusallas, jonka Juha Paija kaivoi omatoimisesti ja –kustanteisesti omalle maalleen valtaojan yhteyteen.

Syy, miksi näen tarpeelliseksi kirjoittaa tämän ”mainosjutun” on, että kritiikki maataloustuotantoa kohtaan ympäristön ja vesien pilaajana on ollut mielestäni suhteettoman yksipuolista. Myönnän, että omassa näkemyksessäni heijastuu työurani huoltovarmuustehtävissä. Pidän kansallista omavaraista elintarvikehuoltoa suuressa arvossa.

Olen koettanut perehtyä järvemme ympäristöolosuhteisiin. Vierastaustaisena ”mökkiläisenä” ilman syvällistä paikallisolosuhteiden tuntemusta tämä olisi vaikeaa. Tässä suhteessa minua ovat suuresti auttaneet Juhat Paija ja Sulkonen, joiden kanssa olen kierrellyt maastossa ja tutustunut heidän opastuksellaan valuma-alueisiin. Käymissäni keskusteluissa olen heidän ja muidenkin nuoremman sukupolven – siis itseeni verrattuna – viljelijöiden kanssa kokenut suhtautumisen järvemme suojelutoimintaan myönteiseksi. Viljelijät ovat vahvasti mukana myös yhdistyksemme hallituksessa.

Maataloustuotanto on kieltämättä rasittanut menneinä vuosikymmeninä ja rasittaa vieläkin ympäristöämme. Nykyisin ongelma kuitenkin tiedostetaan, panostetaan tutkimukseen ja kehitetään viljelymenetelmiä. Uskon, että kuluttajien luoma paine, viljelijöiden kasvava tietotaito ja lakisääteiset veloitteet tuovat hyvää kehitystä. Tämä antaa selkänöjää myös suojeluyhdistyksen toiminnalle. Tarvitaan kuitenkin vielä paljon pitkäjänteistä kärsivällisyyttä sekä rakentavaa keskustelua ja yhteistyötä osapuolten kesken.

Yhteiskunnan rakennekehityksen myötä elintarviketuottajien ja kuluttajien luontainen yhteys on heikentynyt. Voimme käydä viikonloppuisin ja kesälomillamme rantamökeillämme lepäämässä ymmärtämättä, millä tavoin samassa ympäristössä tehdään työtä meidän läpi vuoden nauttimiemme elintarvikkeiden raaka-aineiden tuottamiseksi. Mielestäni yhdistyksemme voisi toimia omalta osaltaan molemminpuolisen ymmärryksen lisääjänä alueemme elintarvikkeiden tuottajien ja kuluttajien välillä. Tämä loisi osaltaan pohjaa yhteistyölle järven tilan parantamiseksi.

Hannes Kulmala